

تأثیر انواع دلستگی بر احساس امنیت

رضا صالحی امیری^۱، احمد رضا رادان^۲

تاریخ دریافت: ۹۶/۹/۱۸

تاریخ پذیرش: ۹۶/۱۲/۸

از صفحه ۹۹ تا ۱۱۶

چکیده

بسیاری را باور بر آن است که از میان عوامل پر شمار روان‌شناختی مؤثر بر احساس امنیت شهر و ندان یک جامعه، سهم عامل دلستگی عاطفی، که در نخستین سال‌های زندگی شکل می‌گیرد، برجسته‌تر است. چه از یک سو، دلستگی هم‌چون سپر نیرومندی عمل می‌کند که فرد را در برابر بسیاری از تهدیدها مصون می‌سازد و از دیگر سو موجب شکل‌گیری نوعی «اعتماد عمومی» ژرف در او می‌شود. این اعتماد نیز برای فرد احساس امنیت روانی به ارungan می‌آورد. در این پژوهش برای آزمون این ادعا، رابطه میزان دلستگی عاطفی گروهی به حجم ۶۳۰ نفر از دانشجویان دختر و پسر دو واحد دانشگاهی (دانشگاه آزاد اسلامی واحد جنوب و دانشگاه شهید بهشتی تهران) با میزان احساس امنیت آنان، مورد بررسی قرار گرفت. برای این منظور ابتدا نوع دلستگی هر یک از دانشجویان مشخص شد. نتایج نشان داد که دانشجویان را می‌توان از حیث دلستگی به دو گروه دلسته ایمن و دلسته نایمن تقسیم کرد. سپس میزان احساس امنیت هر یک از این دو گروه اندازه‌گیری شد. آن‌گاه احساس امنیت دو گروه با استفاده از آزمون آماری تی مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج حاصل نشان داد که بین میزان احساس امنیت دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد. از این یافته می‌توان نتیجه گرفت که یکی از عوامل پیش‌بینی کننده احساس امنیت افراد جامعه عامل دلستگی است. از همین روی، ضروری است که در آموزش‌های معطوف خانواده‌ها بر اهمیت اهتمام آنان برای شکل دهی دلستگی ایمن تأکید شود.

واژگان کلیدی: دلستگی، دلستگی ایمن، دلستگی نایمن، احساس امنیت.

۱. عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علوم تحقیقات

۲. دانشجوی دکترای مدیریت برنامه‌ریزی فرهنگی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات نویسنده مسئول rah9516@gmail.com

۱۰۰

وقی از انواع نیازهای آدمیان، اعم از نیازهای بیولوژیک و نیازهای روان شناختی، سخن به میان می آید بلا فاصله نیاز به اینمی، یا به تعبیر و بیان روشن تر «نیاز به احساس امنیت^۱» به ذهن متبارد می شود. چه، پس از برآورده شدن نیازهای پایه جسمانی (نیاز به غذا و آب و...)، تنها با فراهم شدن بستر ارضای نیاز به اینمی است که ذهن و روان فرصت فرا بالیدن و به فعل تبدیل ساختن استعدادهای شگرف و پرشمار خود را فرا چنگ می زند.^۲ از همین روی است که آدمهای برخوردار از «احساس امنیت» بهتر و سهل تر گام در راه رشد و شکوفایی می نهند و با رضایت خاطر و آرامش ژرف زندگی را «زیست می کنند» و اهداف خود را یکی در پی دیگری محقق می سازند.

با اذعان به این واقعیت است که دانشمندان و محققان قلمروهای مختلف دانش، به ویژه روان‌شناسان، جهد و جد علمی وافری نموده‌اند تا «عوامل مؤثر» بر این نیاز مهم را باز شناسند و بر اساس آن روش و راهکار اثربخشان فزون‌سازی آن را عرضه دارند. به زعم و باور آنان یکی از مهم‌ترین عواملی که از سنین کودکی تا واپسین سال‌های زندگی این نیاز را تحت تأثیر قرار می دهد احساس «دلبستگی»^۳ است. به زعم شمار زیادی از آنان، احساس دلبستگی ریشه در نیاز آدمی به مراقبت، نوازش، تعلق خاطر و صمیمیت دارد. این نیاز از همان آغاز زندگی جوانه می زند و در صورت در دسترس بودن یک مراقب برخوردار از ظرفیت عاطفی بالا، رشد و نمو پیدا می کند و به بستری مناسب برای تحقق سایر نیازهای آدمی و شکوفا شدن ظرفیت‌های روانی او تبدیل می شود.

اما با وجود تولید حجم انبوهی «ادیيات پژوهشی»^۴ پیرامون دلبستگی و ابعاد و انواع و آثار آن، ادبیات مربوط به پیوند آن با احساس امنیت، به ویژه در کشور ما، از غنا و فراوانی زیادی برخوردار نیست. به ویژه، مشخص نیست که در سال‌های مهم زندگی، یعنی جوانی، چه میزان احساس امنیت روانی را تحت الشعاع خود قرار می دهد. از همین روی، این پژوهش در پی آن بود تا پیوند هم پوشانی این دو پدیده مهم روان‌شناختی را در سنین دانشجویی مورد مذاقه روشمند و بررسی علمی قرار دهد.

مروار مبانی نظری

نظریه دلبستگی را برای اولین بار بالبی (۱۹۶۹) مطرح ساخت. در آن حین

۱. need to security feeling

۲. attachment

«کردار شناسان»، به ویژه لورنزو نیز با مطالعه بر روی «نقش پذیری» حیوانات به شناخت پیش تر ماهیت این پدیده یاری رساند. منظور از دلبستگی «پیوند عاطفی عمیقی است که هر یک از ما با افراد خاص در زندگی خود برقرار می کنیم به گونه ای که این پیوند موجب می شود تا هنگام تعامل با آنها، احساس نشاط و شادابی و امنیت نمائیم و به هنگام روپرتو شدن با استرس، به واسطه برخوردار بودن از حمایت آنها، احساس امنیت و آرامش کنیم» (برک، ترجمه سید محمدی، ۱۳۸۹، ص ۲۷۳).

شكل گیری «دلبستگی» ریشه در پیوند عاطفی اولیه کودک به مادر دارد. یعنی زمانی که کودک از مهر و محبت و نوازش ها و لبخند های مستمر مادر، به ویژه در همان سنین اولیه، برخوردار شود این احساس عمیق در او شکل می گیرد که دنیا جای امنی است و می توان به دیگران اعتماد ورزید و از حمایت آنان برخوردار شد (فگل، ۲۰۰۷).

پیوند عاطفی اولیه با مادر از چنان اهمیت شگرفی برخوردار است که فروید (۱۹۷۴) آن را مبنای تمامی روابط بعدی می داند. به زعم او و وقتی در سنین آغازین زندگی پیوند عاطفی ژرفی بین مادر و کودک شکل نگیرد، او تا پایان عمر در نوعی دلهز و اضطراب پنهان گرفتار می شود و روابط خود با دیگران را بر آن اساس تنظیم می نماید.

جهان شمالی پدیده دلبستگی، و یا عدم آن یعنی گسلش^۱، و اثرات ماندگار آن در ذهن و ضمیر آدم ها، موجب شده است تا عده ای آن را ذاتی و فطری تلقی نمایند. بالبی خود تبیینی ویژه از شکل گیری دلبستگی به دست می دهد. به باور او: رابطه کودک با والد، به صورت یک رشته علائم فطری آغاز می شود که والد را به طرف کودک می کشاند. به مرور زمان پیوند عاطفی صمیمانه ایی بین این دو پدید می آید که توانایی های جدید شناختی^۲ و هیجانی^۳ به علاوه تاریخچه مراقبت صمیمانه و پذیرا، از آن حمایت می کند (برک، ۱۳۸۹ ص ۲۷۴).

گروهی از محققان اولیه دلبستگی، شکل گیری آن را به نقش تغذیه کنندگی مادر نسبت می دادند و بر این باور بودند که مادر با شیر دادن مستمر به طفل خود، زمینه شکل گیری پیوند عاطفی عمیق بین خود و کودک را فراهم می سازد.

۱. Fogel

۲. detachment

۳. Cognitive

۴. emotional

اما، مطالعات دقیق هارلو^۱ (۱۹۶۹) و مطالعات پر شمار بعدی (به عنوان مثال هالپرن^۲ و دیگران، ۱۹۸۰) به کل این باور را منسخ ساخت. هارلو در تحقیق خود نشان داد که در دلستگی مادر-فرزنده چیزی فراتر از نیاز به غذا مطرح است.

هارلو در مطالعات خود شرایطی فراهم ساخت که در آن تعداد بچه میمون در کنار دو مادر مصنوعی قرار داده شدند. یکی از مادرها سیمی و دیگری پارچه‌ای و نرم بود. هر دو مادر طوری ساخته شده بودند که بچه میمون‌ها می‌توانستند از بطری نصب شده به سینه آن‌ها شیر بخورند. هدف آزمایش هارلو آن بود که دریابد آیا بچه میمون به هر مادری که به او شیر دهد می‌چسبد و دلستگی پیدا می‌کند. نتایج روشی بود. بچه میمون‌ها فقط به مادری می‌چسبیدند که نرم و آرام و راحت بود. به ویژه آن‌ها به هنگام ترس و اضطراب و نالمی تمایل شان به چسبیدن به این مادر بیشتر می‌شد (اتکینسون^۳ و دیگران ترجمه براهانی و دیگران، ۱۳۹۰).

هارلو از آزمایش خود نتیجه گرفت که عامل اصلی ایجاد دلستگی، «مراقبت مادرانه» است و نه لزوماً اهتمام او به تغذیه فرزند خویش. او، هم‌چنین نشان داد بچه‌هایی که در آن‌ها دلستگی شکل نمی‌گیرد در مراحل بعدی زندگی از نوعی نالمی، دلواپسی، بی اعتمادی و حتی فقدان کفایت اجتماعی رنج می‌برند.

احساس دلستگی، که سهم و نقش آن در ایجاد احساس امنیت در فرهنگ‌های مختلف مورد تأیید قرار گرفته است (به عنوان مثال گال^۴، ۲۰۰۶)، به یکباره شکل نمی‌گیرد بلکه طی چند مرحله متوالی فرامی‌بالد و تحول پیدا می‌کند. آن مراحل عبارتند از:

۱. مرحله پیش دلستگی. در این مرحله کودکان با واکنش‌هایی هم‌چون لبخند زدن، گریه کردن و چنگ زدن، با دیگران همانند مادر خود ارتباط برقرار می‌کنند. لیکن آن‌ها هنوز به مادر خود دلستگی پیدانکرده‌اند، چون به راحتی می‌توانند در کنار یک فرد غریب نیز آرامش پیدا کنند.

۲. مرحله شروع دلستگی. در این مرحله کودکان به تدریج بین مادر خود و غریبیه فرق قائل می‌شوند. اما، این تشخیص چندان دقیق نیست.

۳. مرحله دلستگی. در این مرحله کودکان به هنگام جدا شدن از مادر، یا مراقبت کننده جایگزین، دچار نوعی اضطراب می‌شوند که آن را «اضطراب

۱. Harlow

۲. Halper

۳. Atkinson

۴. Gal

۱۰۳

جدایی^۱ نام می‌نهند. به همین سبب با جدا شدن از مادر یا مراقبت کننده جانشین، حداقل برای مدتی دچار ترس می‌شوند و بر اثر آن شروع به بی‌قراری و گریه می‌نمایند. در این مرحله مادر به «پایگاه امنی» تبدیل می‌شود که در سایه آن کودک می‌تواند با آرامش خاطربه جستجو در محیط اطراف پردازد.
۴. تشکیل رابطه متقابل. چنانچه در مرحله بعد، به سبب حضور عاطفی مادر، احساس دلبستگی شکل بگیرد، کودک وارد مرحله رابطه متقابل می‌شود. در این مرحله کودک، به واسطه اعتماد و اطمینانی که در او شکل گرفته است، با دیگران ارتباط برقرار می‌کند و به هنگام جدایی موقت از مادر دچار ترس و دلهره و ناامنی نمی‌شود (برک، ۱۳۸۹).

بالبی (۱۹۸۰) به نقل از برک (۱۳۸۹) پامدهای حاصل از این چهار مرحله را چنین خلاصه کرده است:

کودکان در نتیجه تجربیات خود در طول این چهار مرحله، پیوند عاطفی با ثباتی با مراقبت کننده برقرار می‌کنند که در غیاب والدین می‌توانند از آن به عنوان یک پایگاه امن، استفاده کنند. این بازنمایی درونی، جزء مهمی از شخصیت آن‌ها می‌شود که به عنوان الگوی واقعی درونی، با یک رشته انتظارات درباره در دسترس بودن شخصیت‌های مورد دلبستگی و احتمال فراهم آوردن حمایت در موقع استرس، عمل می‌کند. این تصویر ذهنی، الگو یا راهنمایی برای کلیه روابط صمیمی در آینده می‌شود. از کودکی و نوجوانی تا دوران بزرگسالی (ص ۲۷۶).

آیا در همه کودکان دلبستگی یکسانی شکل می‌گیرد؟ محققان (به عنوان مثال مین^۲ و سولومون^۳، ۱۹۹۰ و هوپر^۴ و دیگران، ۲۰۱۲) به این پرسش پاسخ منفی داده‌اند. آن‌ها نشان داده‌اند که یک الگوی ایمن و سه نوع الگو نایامن وجود دارد. در دلبستگی نوع اول، یا دلبستگی ایمن^۵، بین مادر و کودک پیوند عاطفی عمیقی ایجاد می‌شود و لاجرم کودک از مادر به عنوان «پایگاه امن» برای کشف محیط و جستجو در اطراف استفاده می‌کند. در این الگو کودک به راحتی با مادر پیوند برقرار می‌کند و با حضور در کنار او احساس آرامش و امنیت می‌کند. سه نوع دلبستگی نامن نیز عبارتند از: دلبستگی اجتنابی^۶، دلبستگی دوسوگرا^۷، و دلبستگی آشفته (مین

۱. Separationanxiety

۲. Main

۳. Solomon

۴. Hopper

۵. Secure attachment

۶. avoidant

۷. ambivalent

و سولومون، ۱۹۹۰). در دلستگی اجتنابی کودکان به هنگام حضور در کنار مادر نسبت به او بی اعتماد هستند. آن‌ها به فرد غریبیه شبیه والدین خود واکنش نشان می‌دهند. این کودکان معمولاً در تعامل با دیگران، حتی مادر، علائم صمیمیت و چسبندگی عاطفی از خود نشان نمی‌دهند. اما، کودکان دوسوگرا هم زمان هم در پی ارتباط جسمانی با مادر خود هستند و هم از آن اجتناب می‌کنند. آن‌ها حتی به هنگام عصبانیت از خود بدخلقی، عصبانیت و بی قراری نشان می‌دهند. سرانجام کودکان نوع سوم آن‌هایی هستند که واکنش‌های متناقض از خود نشان می‌دهند. آن‌ها به مادر خود نزدیک می‌شوند اما در عین حال به او نگاه نمی‌کنند. این‌ها فاقد احساس و هیجان به نظر می‌رسند (اتکینسون و دیگران، ۱۳۹۰). شگفت آن‌جا است که این الگوی رفتاری در بسیاری از افراد تا بزرگسالی، و حتی تا پایان عمر، ثابت باقی می‌ماند (روس، ۲۰۱۱).

چرا در عده‌ای از کودکان دلستگی ایمن و در برخی دیگر انواع دلستگی نایمن شکل می‌گیرد؟ پژوهش‌گران متعددی در پی پاسخ این پرسش برآمده‌اند. برخی (نظیر کراول^۱ و دیگران، ۲۰۰۸) نشان داده‌اند که واکنش‌های عاطفی و توأم با پذیرش مادر موجب شکل‌گیری دلستگی ایمن می‌شود. درحالی که مادران سرد، افسرده و بدخلق فرزندانی با دلستگی ناامن پرورش می‌دهند. پاره‌ای محققان (نظیر برنتون^۲، ۲۰۱۴) نیز نشان داده‌اند که جداگانه مادر از فرزند، غیت‌های طولانی مادر، فقدان والد یا والدین و قوع بحران‌های شدید اجتماعی و طبیعی در سال‌های آغازین زندگی کودک، موجب شکل‌گیری انواع دلستگی نایمن می‌شود. برک (۱۳) نیز با دقت در پژوهش‌های متعدد عوامل مؤثر بر شکل‌گیری دلستگی را به چهار دسته تقسیم کرده است: (۱) فرصت برقرار کردن رابطه نزدیک؛ (۲) کیفیت مراقبت؛ (۳) ویژگی‌های کودک و (۴) شرایط زیست خانواده. به باور او وقتی مادر حضور گرم و صمیمانه در کنار طفل داشته باشد، والدین به صورت مؤثری از فرزند خود حمایت و مراقبت کنند، کودک دچار بدکار کردی عصبی - هیجانی نباشد و شرایط زیست خانواده عاری از بحران‌های شدید درونی و بیرونی باشد، می‌توان امیدوار بود که در کودک دلستگی ایمن شکل بگیرد. اما، اگر یک یا چند شرط از آن شرایط فراهم نباشد احتمالاً کودک دچار یکی از انواع دلستگی‌های ناامن خواهد شد.

رابطه دلستگی و احساس امنیت اجتماعی تحقیقات زیادی را معطوف خود کرده

^۱. Ross

^۲. Crovall

^۳. Berthronton

است. لیرمن^۱ و دیگران (۱۹۹۹) رابطه میزان دلستگی در کودکی و نوجوانی را با احساس امنیت در سنین جوانی و میان سالی بررسی نموده‌اند. آنان نشان داده‌اند که هر چقدر دلستگی ایمن ژرف تر باشد به همان میزان افراد در سنین جوانی و میان سالی احساس امنیت بیشتری را تجربه می‌کنند. آن‌ها در تبیین یافته خود از «طرح واره‌ها» سخن به میان آورده‌اند. به باور آن در افراد دلسته ایمن طرح واره‌های سازنده و اعتماد آفرینی شکل می‌گیرد که براساس آن دنیا مکانی امن و دارای خطرات کم ارزیابی می‌شود. روتنم^۲ و دیگران (۲۰۰۰) نیز در تحقیقی با عنوان «دلستگی و فرهنگ» به مقایسه پیامدهای انواع دلستگی و سطح و میزان احساس امنیت و سلامت روانی پیوند وثیقی وجود دارد. به ویژه آنان تأکید کرده‌اند که «دلستگی آشفته» بدترین پیامد را برای سلامت و امنیت روانی در پی دارد. بس^۳ و دیگران (۱۹۹۵) و هارت^۴ و دیگران (۲۰۱۳) نیز نتایج مشابهی را گزارش نموده‌اند. اکبری و دیگران (۱۳۸۹) نیز در پژوهشی که بر روی شماری از زنان به سامان رسانده‌اند، نشان داده‌اند که بین دلستگی و تاب آوری همبستگی و پیوند معناداری وجود دارد. آنان این همبستگی را در دلستگی ایمن، مستقیم و معنی دار و در انواع نایمن دلستگی، معکوس و معنی دار گزارش کرده‌اند. به باور آنان، وقتی دلستگی ایمن شکل بگیرد آدم‌ها راحت‌تر می‌توانند فشارها و سختی‌ها و ناکامی‌ها و تهدیدها را تحمل کنند و احساس امنیت خود را در آن شرایط حفظ کنند.

پورآقا (۱۳۹۰) رابطه دلستگی و الکسی تایمیا (سردی عاطفی) را در گروهی از نوجوانان دختر و پسر مورد تحقیق قرار داده است. او نشان داده است که بین هر سه عنصر دلستگی (یعنی ارتباط، اعتماد و نزدیکی) با شاخص‌های سردی عاطفی (تشخیص احساس، بیان احساس و تفکر برون مدار) رابطه معنی داری وجود دارد. شواهد دیگر (به عنوان مثال بیلز^۵، ۲۰۱۱) نشان داده است که میزان احساس امنیت افراد مبتلا به الکسی تایمیا بسیار کمتر از افراد بهنجار است. بنابراین از این یافته‌ها نیز می‌توان نتیجه گرفت که دلستگی یکی از متغیرهای مهمی است که با آن می‌توان احساس امنیت را پیش‌بینی نمود.

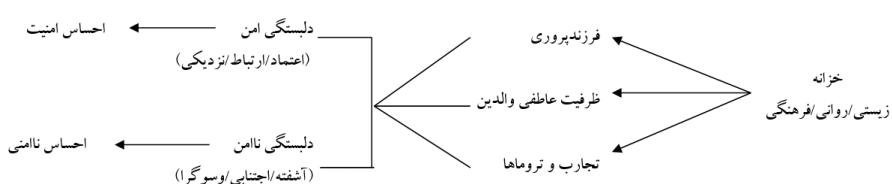
۱. Liberman

۲. Rothenbaum

۳. Bus

۴. Hart

۵. Bilz

تصویر ۱ : خلاصه مطالعه و مدل مفهومی

روش‌شناسی تحقیق

روش. در این پژوهش از روش «پیمایش مقطعی» استفاده شد. برای این منظور هم دلبستگی پاسخ‌دهندگان مورد اندازه‌گیری قرار گرفت و هم احساس امنیت آنان سنجیده شد.

جامعه آماری و نمونه، جامعه آماری تحقیق نیز شامل کلیه دانشجویان شاغل به تحصیل در دانشگاه‌های دولتی و آزاد اسلامی مستقر در تهران است. حجم نمونه براساس جدول نمونه‌گیری مورگان ۶۳۰ نفر برآورد شد. برای انتخاب نمونه از «روش نمونه‌گیری خوش‌های چند مرحله‌ای» استفاده شد. برای این منظور ابتدا از بین هر یک از دو گروه دانشگاه (دانشگاه شهید بهشتی و دانشگاه آزاد اسلامی واحد جنوب) به صورت تصادفی انتخاب شدند. آن‌گاه از هر دانشگاه دو دانشکده و از هر دانشکده ۵ کلاس (جمعاً ۲۰ کلاس) انتخاب گردیدند. سرانجام تمام دانشجویان حاضر در آن کلاس‌ها به منزله آزمودنی‌های تحقیق انتخاب شدند و مقیاس‌های اندازه‌گیری بر روی آن‌ها اجراه شد.

برخی ویژگی‌های پاسخ‌دهندگان به شرح زیر است.

۱- سن پاسخ‌دهندگان

جدول ۱: فراوانی و درصد پاسخ‌دهندگان به تفکیک سن

درصد تراکمی	درصد	فراوانی	دامنه سنی
۲۹	۲۹	۱۸۲	۱۸-۲۰
۶۲	۳۳	۲۱۰	۲۱-۲۳
۸۳	۲۱	۱۳۶	۲۴-۲۶
۹۶	۱۳	۷۹	۲۷-۲۹
۱۰۰	۴	۲۳	۳۰-۳۲
-	۱۰۰	۶۳۰	جمع

همان گونه که در اطلاعات درج شده در جدول بالا نشان می دهد سن بیش از ۶۰ درصد پاسخ دهنده گان کمتر از ۲۷ سال بوده است و تنها ۴ درصد آنان در دامنه سنی بیش از ۳۰ سال قرار داشته اند.

۲- مقطع تحصیلی

جدول ۲: فراوانی و درصد پاسخ دهنده گان به تفکیک مقطع تحصیلی

درصد تراکمی	درصد	فراوانی	مقطع تحصیلی
۷	۷	۴۵	کارданی
۹۰	۸۳	۵۲۵	کارشناسی
۹۷	۷	۴۷	کارشناسی ارشد
۱۰۰	۳	۱۳	دکترا
-	۱۰۰	۶۳۰	جمع

یافته های جدول بالا نشان می دهد که اغلب پاسخ دهنده گان در مقطع تحصیلی کارشناسی (لیسانس) مشغول تحصیل بوده اند.

۳- جنسیت پاسخ دهنده گان

۳۷۳ نفر (۵۹ درصد) از پاسخ دهنده گان مؤنث و بقیه، یعنی ۲۵۷ نفر (۴۱ درصد) مذکور بوده اند.

برای اندازه گیری میزان دلبستگی و سنجش احساس امنیت پاسخ دهنده گان از دو مقیاس محقق ساخته استفاده شد. شاخص ها و تعداد مواد هر یک از دو مقیاس در جدول زیر درج گردیده است:

جدول ۳: مقیاس های اندازه گیری و شاخص ها و تعداد مواد هر یک

تعداد مواد	شاخص ها	نام مقیاس
۲۱	امنیت مالی، امنیت جانی، امنیت اخلاقی، امنیت عاطفی، امنیت فکری، امنیت ناموسی، امنیت اجتماعی	مقیاس سنجش احساس امنیت و احساس ناامنی
۲۱	پذیرش، صمیمیت، اعتماد، حمایت، تعلق خاطر، نوازش، محبت و فقدان آنها	مقیاس سنجش دلبستگی ایمن و نایمن

دو مقیاس پیش از اجرای نهایی بر روی نمونه ای به حجم ۵۰ نفر اجراء شدند.

آن گاه میزان پایایی آن ها با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ محاسبه شد. نتایج

حاصل در جدول زیر درج شده است:

جدول ۴: میزان آلفای دو مقیاس

میزان آلفا	نام مقیاس
.۸۶	احساس امنیت
.۸۴	میزان دلبستگی

همان گونه که در ضرایب درج شده در جدول بالا نشان می‌دهد هر دو مقیاس از پایایی بسنده‌ای برخوردار هستند. هم‌چنین، برای اطمینان از روائی (اعتبار) مقیاس‌ها، هر یکی از آن دو مقیاس در اختیار تعدادی صاحب نظر قرار گرفت تا نظر خود را پیرامون آن‌ها ابراز نمایند. نتایج نشان داد که مقیاس‌ها از روائی مناسبی برخوردارند. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز از نرم‌افزار spss استفاده شد. در سطوری که در پی می‌آید یافته‌ها گزارش می‌شود.

یافته‌ها

۱- نوع دلبستگی پاسخ‌دهندگان و میزان نمرات هر یک تجزیه و تحلیل نمرات پاسخ‌دهندگان در مقیاس دلبستگی نشان داد که آن‌ها را می‌توان به دو گروه تقسیم نمود: گروه دارای دلبستگی ایمن و گروه دارای دلبستگی نایمن.

جدول ۵: میانگین و انحراف معیار دو گروه دارای دلبستگی ایمن و نایمن

انحراف معیار	میانگین (به تراز ۱۰۰)	تعداد	گروه
۲۱	۷۸	۳۶۹	دلبستگی ایمن
۱۹	۸۶	۲۶۱	دلبستگی نایمن

یافته‌های مندرج در جدول بالا نشان می‌دهد که:

در ۴۱ درصد پاسخ‌دهندگان دلبستگی نایمن شکل گرفته است. در این گروه از پاسخ‌دهندگان در سال‌های آغازین زندگی پیوند عاطفی و اعتماد اساسی مناسبی شکل نگرفته است. به همین سبب، اضطراب جدایی آنان به گونه‌ای بهنجار از میان رانده نشده است. همچنین گرچه در ۵۹ درصد پاسخ‌دهندگان دلبستگی ایمن شکل گرفته است اما میانگین دلبستگی آن‌ها نیز عمیق نیست.

۲- میزان احساس امنیت

جدول ۶: میانگین و انحراف معیار احساس امنیت پاسخ دهنده‌گان به تفکیک جنسیت

□

۱۰۹

انحراف معیار	میانگین (به تراز ۱۰۰)	تعداد	گروه
۱۸	۶۸	۲۵۷	مذکر
۱۶	۶۱	۳۷۳	مؤنث
۱۷	۶۵	۶۳۰	کل

میانگین احساس امنیت دو گروه مذکر و مؤنث با استفاده از آزمون آماری t مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج حاصل در جدول زیر درج شده است:

جدول ۷: مقایسه میانگین احساس امنیت دانشجویان دختر و پسر

گروه	میانگین	درجات آزادی	t	sig
دختر	۶۱	۶۲۸	۵/۱۳	.۰/۰۵

همان گونه که اطلاعات درج شده در جدول بالا نشان می‌دهد میانگین احساس امنیت دختران دانشجو به صورت معناداری کمتر از احساس امنیت پسران دانشجو است.

۳- دلبستگی و احساس امنیت

۱- مقایسه احساس امنیت دو گروه دارای دلبستگی ایمن و دلبستگی نایمن برای مقایسه میانگین احساس امنیت دو گروه دارای دلبستگی ایمن و دلبستگی نایمن از آزمون آماری t استفاده شد. نتایج حاصل در جدول زیر درج شده است.

جدول ۸: مقایسه احساس امنیت گروه دارای دلبستگی ایمن با گروه دارای دلبستگی نایمن

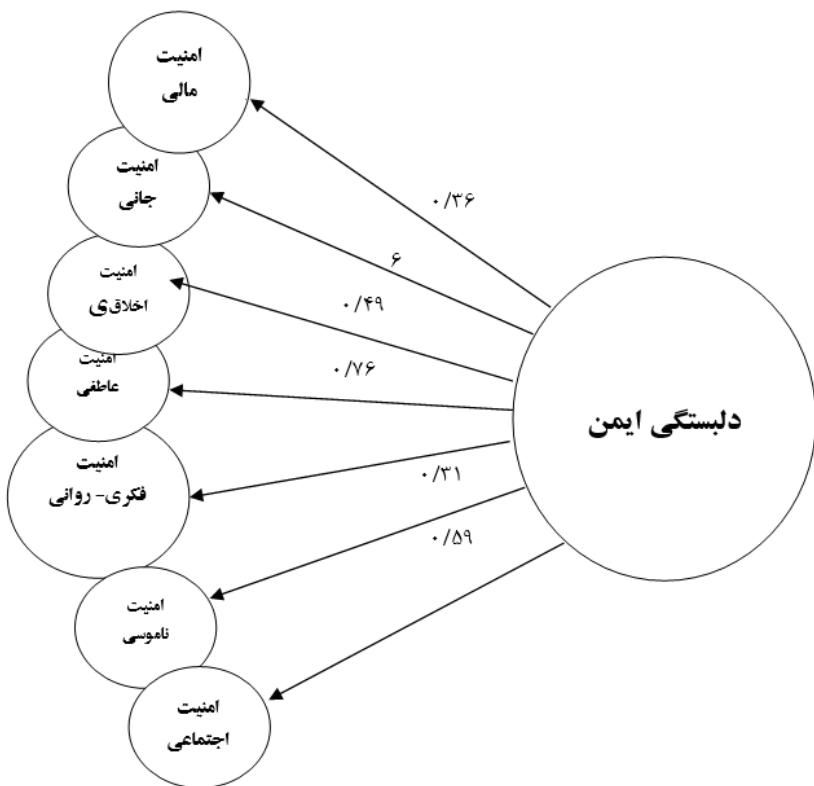
گروه	تعداد	میانگین احساس امنیت	درجات آزادی	انحراف معیار	t	sig
دلبستگی ایمن	۳۶۹	۷۸	۶۲۸	۱۵	۶/۶۵	.۱

نتایج حاصل نشان داد که t محاسبه شده در سطح $p < 0/01$ با درجات آزادی ۶۲۸ بزرگ‌تر از t استاندارد است. این بدان معنا است که بین میانگین احساس امنیت دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد. چون میانگین گروه دارای دلبستگی

ایمن (x=۷۸) بزرگ‌تر از میانگین احساس امنیت گروه دارای دلبستگی نایمن (x=۵۳) است لذا می‌توان نتیجه گرفت که میزان احساس امنیت دانشجویانی که در آن‌ها دلبستگی ایمن مشکل گرفته است به صورت معناداری بیش از کسانی است که در آنان دلبستگی نایمن شکل گرفته است.

۲-۳: روابط دلبستگی ایمن با انواع احساس امنیت

برای بررسی رابطه دلبستگی نوع ایمن با انواع چندگانه احساس امنیت از آزمون آماری پیرسون استفاده شد. نتایج حاصل در تصویر زیر درج گردیده است:

تصویر ۱: ضریب همبستگی دلبستگی ایمن با انواع احساس امنیت
 نتایج حاصل نشان داد که همبستگی بین دلبستگی ایمن و هر هفت نوع احساس امنیت در سطح $P < 0.01$ معنی دار است. لیکن، این همبستگی به ترتیب در سه نوع احساس امنیت زیر بیش تر است:

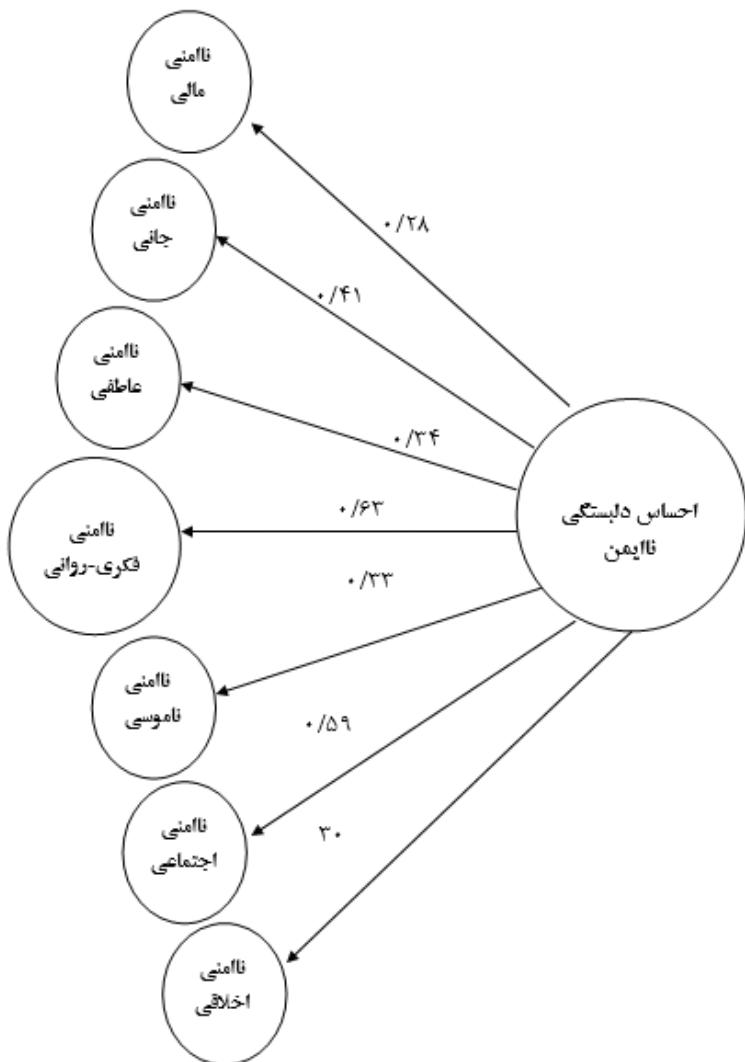
۱. احساس امنیت عاطفی

۲. احساس امنیت جانی

۳. احساس امنیت اجتماعی

۳-۳: رابطه دلستگی نایمن با انواع احساس ناامنی

هم‌چون مؤلفه قبل، رابطه میزان دلستگی نایمن با میزان انواع احساس ناامنی‌ها با استفاده از آزمون آماری همبستگی پرسون محاسبه شد. خلاصه نتایج حاصل در تصویر زیر درج شده است:

تصویر ۲: ضریب همبستگی دلستگی نایمن با انواع احساس ناامنی

محاسبه همبستگی میان احساس «دلستگی نایمن» با انواع ناامنی‌ها نشان داد که در هر هفت مورد رابطه معنی‌داری وجود دارد. این رابطه در مورد مؤلفه‌های ناامنی عاطفی، فکری و اجتماعی در سطح $P < 0.01$ معنی‌دار است و در مورد سایر مؤلفه‌ها

در سطح $P < 0.05$ معنی دار است. به عبارت روشن تر، با افزایش دلبستگی نایمن بر میزان هر هفت نوع نامنی افزوده می شود.

پیوند انواع احساس امنیت‌ها با یکدیگر

برای محاسبه رابطه بین هر هفت احساس امنیت با یکدیگر از آزمون آماری همبستگی پرسون استفاده شد. خلاصه نتایج حاصل در جدول زیر درج گردیده است:

جدول ۹: رابطه انواع احساس امنیت با یکدیگر

انواع احساس امنیت	مالی	جانی	مالی	جانی	اعاطفی	اخلاقی	فکری	ناموسی	اجتماعی
اجتماعی	۰/۱۷	۰/۲۲	۰/۳۱	۰/۰۸	۰/۱۹	۰/۲۱	-		
ناموسی	۰/۴۸	۰/۲۷	۰/۵۱	۰/۳۱	۰/۳۳	-	-		
اعاطفی		۰/۵۷	۰/۵۲	۰/۶۰	۰/۶۱	-	-		
اخلاقی		۰/۵۶	۰/۵۷	۰/۳۲	-	-	-		
فکری		۰/۴۱	۰/۳۸	-	-	-	-		
ناموسی		۰/۴۷	-	-	-	-	-		
اجتماعی	-	-	-	-	-	-	-		

نتایج حاصل نشان داد که هر هفت مؤلفه احساس امنیت با یکدیگر همبستگی معنی داری دارند. لیکن ضریب همبستگی بین سه مؤلفه عاطفی، فکری و اخلاقی بیش از مؤلفه های دیگر است.

نتیجه گیری و بحث

نخستین یافته های این پژوهش آن بود که در شمار قابل توجهی (حدود ۴۱ درصد) از دانشجویان دختر و پسر دلبستگی ایمن شکل نگرفته است. یا به تعییر دیگر، در ۴۱ درصد دانشجویان دلبستگی نوع نایمن، اعم از اجتنابی یا دوسوگرا یا آشفته، شکل نگرفته است. از همین روی، این گروه از جوانان دانشجو، مادامی که با بهره گیری از ساز و کارهای روان درمانی یا پیوند جویی های عاطفی جدید دلبستگی عاطفی نوینی در آنان شکل نگرفته است، از نوعی اضطراب و دلواپسی مزمن رنج می برد و به صورت خفیف یا شدید متصرف قوع خطر یا تهدیدی

ناشناخته هستند.

فقدان شکل گیری دلبستگی ایمن در این گروه از جوانان، همان گونه که بالبی و اشیت و لورنس و هارلو اذعان داشته‌اند، ممکن است ناشی از فقدان واقعی (عدم حضور) مادر و یا فقدان نمادین (حضور بی‌عاطفه) او باشد. افزون بر آن، براساس برخی شواهد (نظیر برک و دیگران، ۲۰۱۴) زمانی که به سبب عواملی نظیر «طلاق عاطفی»، «کشمکش‌های مستمر» و بیماری افسردگی مادر، و یا سایر اعضای اثربخش، عاطفه از خانواده رخت بر می‌بندد و جای خود را به «سردی عاطفی» بی‌توجهی و فقدان نوازش و محبت می‌دهد، نمی‌توان انتظار داشت که در کودکان چنین خانواده‌هایی دلبستگی عاطفی شکل بگیرد.

دومین و مهم ترین یافته، این پژوهش آن بود که بین دلبستگی ایمن و احساس امنیت، و دلبستگی نایمن و فقدان احساس امنیت، رابطه معناداری وجود دارد. به عبارت دیگر، یافته‌ها آشکار ساخت که دلبستگی عاطفی هم پوشی بالایی با احساس امنیت، به ویژه امنیت عاطفی و روانی و فکری، دارد. این یافته با یافته‌های محققانی هم چون لیرمن و دیگران (۱۹۹۹)، باس و دیگران (۱۹۹۵) هارت و دیگران (۲۰۱۳) و اکبری و دیگران (۱۳۸۹)، که پیش تراز آن‌ها سخن به میان آمد، همخوانی دارد. در تبیین این یافته می‌توان نکاتی را یادآور شد. نخست آن‌که، وقتی بر اثر مراقبت محبت آمیز مادرانه و فضای عاطفی و گرم درون خانواده در سال‌های آغازین زندگی «احساس دلبستگی» در کودکان شکل می‌گیرد در ذهن آن‌ها این «روان بنه» شکل می‌گیرد که «دنیا جای امنی است» و «دیگران قابل اعتماد» هستند. چنین روان بنه‌هایی موجب بسط «اعتماد عمومی» و تقویت هیجانات مثبتی هم چون نشاط، امید و خوش‌بینی می‌شوند و لاجرم متعاقب آن‌ها در درون فرد احساس امنیت روانی ژرفی شکل می‌گیرد که حتی رویه رو شدن با تلغی کامی‌های زندگی و مواجه گشتن با چالش‌های اجتناب ناپذیر حیات، نمی‌تواند این ایمنی را از فرد فرو بستاند. افزون بر آن، به زعم و باور محققانی هم چون هال (۲۰۰۸)، پدید آمدن و فرابالیدن «دلبستگی امن» موجب شکل گیری «هویت امن» می‌شود و چنین هویتی برخورداری از احساس امنیت مستمر روانی را تضمین می‌کند.

لیکن، زمانی که دلبستگی ایمن شکل نمی‌گیرد، همان گونه که یافته‌های این پژوهش نشان داد، افراد در گذر زندگی با انواع نامنی روانی، به ویژه نامنی عاطفی، اخلاقی و فکری، رویه رو می‌شوند. چه، آنان برخلاف گروه دارای دلبستگی ایمن، دنیا را محل نامنی می‌دانند و این نظریه تلویحی روان‌شنختی در ذهن آنان شکل می‌گیرد که نمی‌توان به دیگران اعتماد ورزید و از خطر آنان ایمن بود.

خلاصه آن که، از مجموع این یافته ها می توان نتیجه گرفت که شکل گیری «احساس دلبستگی» در دوران کودکی می تواند به منزله یک عامل (فاکتور) پیش بینی احساس امنیت در سینین بعدی، به ویژه جوانی، مطمح نظر قرار گیرد.

پیشنهادها

براساس یافته های این پژوهش پیشنهاد می شود:

۱. نیروی انتظامی در «آموزش همگانی» خود بر ضرورت اهتمام جدی والدین به ایجاد پیوند عمیق عاطفی با فرزندان، تأکید ویژه بورزد. چه، زمانی که والدین بینش بنده ای پیرامون اثرات ژرف و ماندگار دلبستگی بر روح و روان فرزندان شان کسب کنند، احتمال آن که در این خصوص کمتر غفلت بورزند افزایش می یابد.
۲. نهادهای متولی آموزش پیش از ازدواج و مراکز مسئول مشاوره و روان درمانی و آموزش خانواده، بخشی از تلاش خود را معطوف بیان اهمیت دلبستگی نمایند. به ویژه آن ها اگر عوامل مؤثر بر دلبستگی (نظیر مراقبت، صمیمیت، گرمی عاطفی و پذیرش متقابل در درون خانواده) را برای زوج های جوان تشریح نمایند و پیامدهای ناگوار فقدان دلبستگی، به ویژه بر احساس امنیت، را برای آنان بر شمارند، ممکن است آن ها اهتمام بیشتری برای ایجاد دلبستگی در فرزندان خویش بنمایند.

هم چنین، به محققان دیگر نیز پیشنهاد می شود که تأثیر دلبستگی بر احساس امنیت سایر گروه های سنی را نیز مورد مطالعه قرار دهند. چه، در این پژوهش اثرات دلبستگی تنها در دانشجویان ۱۸ تا ۳۲ ساله مورد مطالعه قرار گرفت.

منابع

- سید محمدی، یحیی (۱۳۸۹). روان شناسی رشد (نوشته برک). تهران: انتشارات رشد
- فروید، زیگموند (۱۹۷۴). روان تحلیل گری و هیستری (ترجمه ابراهیم خواجه نوری). تهران: انتشارات شفق
- اتکینسون، ریتا و دیگران (۱۳۹۰). زمینه روان شناسی (ترجمه براهنی، محمد نقی و دیگران). تهران: انتشارات رشد.
- اکبری، زهرا و دیگران (۱۳۸۹). بررسی رابطه سبک‌های دلبستگی و میزان تاب آوری. طب جانباز، شماره ۲ ص ۱۷-۱۲
- پور آقا، فاطمه (۱۳۹۰). تاب آوری و سلامت روان. فصلنامه بهداشت روانی شماره ۵۸.

- Bowlby, t.(1969) Attachment and development. McGraw-Hill
- Fogel, L.P. (2007) childhood and attachment. Oxford university press
- Harlow, t (1969).Attachment and children.Mcgraw-Hill
- Gal,F (2006) Psychophysiology. Boston:McGraw-Hill.
- Main, P. and Solomon, F. (1990).Affective development and attachment.Boston:Ground Press.
- Hopper, S. et al. (2012) secure attachment: is it true? The journal of child psychology,188-171 ,15.
- Ross, F.A. (2011) child psychology oxford press.
- Crovel, F. et al. (2008) attachment and psychotherapy. London. McMillan.
- Berthenton, P. (2014) a new approach to attachment journal of psychological affaire. 321-310 ,10
- Liberman, t. et al. (1999) social security: a psychosocial approach. www.psy.org